

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ladislava Bognára a soudců JUDr. Pavla Koláře a Mgr. Petra Juračky ve věci

žalobkyně: **Green Gas DPB, a.s.**, IČO 00494356
sídlem Rudé armády 637, 739 21 Paskov
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Dančišinem
sídlem Husova 240/5, 110 00 Praha 1

proti
žalovaným:

1. Správa pohledávek OKD, a.s., IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Kuhnem
sídlem 28. října 767/12, 110 00 Praha 1

2. Ing. Lee Louda
sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1,
insolvenční správce dlužníka Správa pohledávek OKD, a.s.,
IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná,
zastoupený advokátem JUDr. Dušanem Dvořákem
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

o určení pravosti a výše pohledávky, jako incidenčním sporu v insolvenčním řízení vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016, o odvolání žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 1. 2019 č. j. 32 ICm 2794/2017-52,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se v odvoláním napadené části, tj. ve výrocích III. a IV., **mění** tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- II. Žalovaná 1. je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 1.850 Kč k rukám zástupce žalobkyně do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- III. Žalobkyně a žalovaný 2. navzájem nemají právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora v záhlaví označeným usnesením soud prvního stupně k návrhu žalobkyně rozhodl o pokračování v přerušeném řízení (výrok I.), z důvodu zpětvzetí žaloby řízení zastavil (výrok II.), uložil žalobkyni povinnost zaplatit protistranám na náhradu nákladů řízení částky 12.342 Kč (výroky III. a IV.) a rozhodl o vrácení části soudního poplatku žalobci (výrok V.). Nákladové výroky soud odůvodnil procesním zaviněním na straně žalobkyně, která vzala zpět incidenční žalobu na náhradu škody jemu hrozící v důsledku odmítnutí plnění smluv o vzájemném plnění insolvenčním správcem. Žalobkyně vzala žalobu zpět s tím, že mezi

účastníky byly uzavřeny nové smlouvy nahrazující „odmítnuté“ smlouvy, tyto nové smlouvy však dle soudu prvního stupně mohly být uzavřeny kdykoliv a na vznik případné škody nemusely mít vliv, proto krajský soud o nákladech řízení rozhodl dle ust. § 146 odst. 2 věty první o.s.ř.

2. Proti výrokům III. a IV. podala žalobkyně odvolání s tím, že při rozhodování o nákladech řízení mělo být aplikováno ust. § 150 o.s.ř., a tedy žádnému z účastníků nemělo být přiznáno právo na náhradu nákladů řízení. Důvody zvláštního zřetele hodné pro nepřiznání náhrady nákladů řízení žalobkyně spatřovala v tom, že žalobou uplatněná podmíněná pohledávka na náhradu škody vznikla tak, že žalovaný 2. jako insolvenční správce žalované 1. se po prohlášení úpadku nevyjádřil ohledně nesplněných smluv mezi žalobkyní a žalovanou 1., tedy dle ust. § 253 odst. 2 zák. č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona, platí, že žalovaný 2. plnění z těchto smluv odmítl. Smlouvy o vzájemném plnění tak byly ukončeny výlučně z důvodů na straně žalovaného 2., potažmo v souvislosti s úpadkem žalované 1. Náhradu škody hrozící z důvodu ukončení smluv přitom mohl žalobce uplatnit pouze formou přihlášky takové pohledávky, a to v krátké 30denní lhůtě od odmítnutí plnění. Přes formální odmítnutí plnění nadále fakticky probíhalo poskytování plnění dle odmítnutých smluv, neboť žalovaná 1. tato plnění potřebovala pro provoz svého závodu, tedy ukončení smluv bylo nedůvodné a zbytečné. Následně žalovaná strana iniciovala jednání o uzavření nových smluv, které by nahradily odmítnuté, což se podařilo až v průběhu tohoto soudního řízení; nové smlouvy minimalizovaly hrozící škodu. Tyto okolnosti dle odvolatele umožňují rozhodnutí o nákladech řízení případně i dle ust. § 146 odst. 2 věty druhé o.s.ř. Dále odvolatel k napadenému rozhodnutí o nákladech poukázal, že protistraně případně neměla být přiznána odměna advokáta v plné výši za vyjádření k návrhu na přerušení řízení.
3. Žalovaní 1. a 2. se k odvolání žalobkyně nevyjádřili.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i obsah spisu, a shledal, že odvolání je důvodné.
5. Z obsahu spisu odvolací soud pro účely tohoto rozhodnutí zjistil, že žalobou doručenou soudu dne 12. 6. 2017 se žalobce domáhal určení, že jeho pohledávka ve výši 140.790.000 Kč popřena v úpadkovém řízení vedeném vůči žalovanému 1. je v plné výši zjištěna a existuje po právu; pohledávka je představována hrozící škodou danou trvalým snížením hodnoty závodu žalobce v důsledku odmítnutí plnění smluv (rámcová kupní smlouva na prodej a nákup metanu ze dne 20. 12. 2006, rámcová smlouva na dodávky metanu ve směsi důlních plynů pro teplárenské provozny ze dne 27. 11. 2008, smlouva o provádění doplňkové degazace ze dne 12. 3. 2009, smlouva o dílo na zajištění speciálních inženýrských služeb v oblasti hodnocení a prognózy účinků indukované seismicity ze dne 8. 1. 2009 a rámcová smlouva na zajištění služeb v oblasti výkonů specializovaných činností při řešení bezpečnosti dolů ze dne 13. 3. 2007). Účastníci řízení shodně tvrdili, že i po odmítnutí je mezi stranami nadále poskytováno plnění dle předmětu odmítnutých smluv a že jednají o uzavření nových smluv; žalobce proto následně navrhl přerušení řízení, žalovaní s tímto návrhem souhlasili a soud usnesením č. j. 32 ICm 2794/2017-46 ze dne 19. 12. 2017, které právní moci nabylo dne 9. 1. 2018, řízení přerušil dle ust. § 110 o.s.ř. Podáním doručeným soudu dne 26. 11. 2018 žalobkyně navrhla pokračování v přerušeném řízení a zároveň žalobu vzala zpět s tím, že dne 27. 2. 2018 byly uzavřeny nové smlouvy nahrazující odmítnuté smlouvy a tedy žalobci žádná škoda na hodnotě závodu nevznikne. Soud prvního stupně poté vydal odvoláním napadeného rozhodnutí.

6. Insolvenční zákon v § 7 stanoví přiměřené použití ustanovení o.s.ř. i pro insolvenční řízení a incidenční spory; dle § 163 insolvenčního zákona se o nákladech incidenčního sporu a jejich náhradě rozhodne dle ustanovení o.s.ř., není-li v insolvenčním zákoně stanoveno jinak.
7. Dle ust. § 146 odst. 1 písm. b) o.s.ř. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku, jestliže řízení bylo zastaveno.
8. Dle druhého odstavce téhož ustanovení jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).
9. V projednávané věci dle odvolacího soudu nelze shledat procesní zavinění na zastavení řízení zatěžující výlučně některého z účastníků, tedy není možná aplikace ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. Tento závěr je založen na okolnostech, že přes formální odmítnutí plnění žalovaným 2., které zakládá možnost žalobce domáhat se nároků dle ust. § 253 odst. 4 insolvenčního zákona, nadále mezi stranami docházelo k faktickému poskytování plnění dle odmítnutých smluv a vzniklý stav účastníci řízení posléze řešili sjednáním nových smluv, které dle tvrzení žalobce minimalizovaly možnost vzniku podmíněně zažalované škody. Na odklizení důvodu uplatněné žaloby se podíleli všichni účastníci řízení, a proto nutno o nákladech řízení rozhodnout dle ust. § 146 odst. 1 písm. b) o.s.ř., tedy že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu odvolací soud dle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil napadené nákladové výroky.
10. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo mezi žalobkyní a žalovanou 1. rozhodnuto dle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 151 odst. 1 o.s.ř. a § 142 odst. 1 o.s.ř. V odvolacím řízení byla dle procesního výsledku zcela úspěšná žalobkyně, která tak má vůči žalované 1. právo na zaplacení odměny advokáta ve výši 1.550 Kč (§ 9 odst. 4 písm. c), § 7 a § 11 odst. 2 písm. c) vyhl. č. 177/1996 Sb.) a paušální náhrady ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Lhůta k plnění je určena dle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.
11. Výrok o náhradě odvolacích nákladů mezi žalobkyní a žalovaným 2. jako insolvenčním správcem je odůvodněn ust. § 202 odst. 1 insolvenčního zákona, dle něhož ve sporu o pravost, výši nebo pořadí přihlášených pohledávek nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení proti insolvenčnímu správci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Olomouc 14. května 2019

JUDr. Ladislav Bognár v.r.
předseda senátu